

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen i utökad sammansättning)

den 1 september 2021 *

”EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Limbic® Types – Absoluta registreringshinder – Beslut som meddelas till följd av tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Återförvisning till stora överklagandenämnden – Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning 2017/1001) – Felaktig rättstillämpning – Prövning av sakförhållandena på eget initiativ – Artikel 95.1 i förordning 2017/1001 – Rättskraft – Artikel 72.6 i förordning 2017/1001 – Stora överklagandenämndens sammansättning”

I mål T-96/20,

Gruppe Nymphenburg Consult AG, München (Tyskland), företrätt av advokaten R. Kunze,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företräd av D. Hanf, i egenskap av ombud,

motpart,

angående ett överklagande av det beslut som EUIPO:s stora överklagandenämnd meddelade den 2 december 2019 (ärende R 1276/2017-G), om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet Limbic® Types,

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av S. Papasavvas, ordföranden samt domarna D. Spielmann (referent), U. Öberg, O. Spineanu-Matei och R. Mastroianni,

justitiesekreterare: handläggaren R. Úkelyté,

med beaktande av ansökan, som inkom till tribunalens kansli den 20 februari 2020,

med beaktande av svarsinlagan, som inkom till tribunalens kansli den 22 maj 2020,

med beaktande av tribunalens skriftliga fråga till rättegångsdeltagarna av den 18 november 2020,

* Rättegångsspråk: tyska.

efter förhandlingen den 16 mars 2021,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 15 november 2013 ingav klaganden, Gruppe Nymphenburg Consult AG, en ansökan om registrering av EU-varumärke till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), i ändrad lydelse (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1)).
- 2 Det sökta varumärket utgörs av ordkännetecknet Limbic® Types.
- 3 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 16, 35 och 41 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar, för respektive klass, följande beskrivning:
 - Klass 16: ”Trycksaker, speciellt böcker, tidskrifter, tidningar och broschyrer inom området företagsrådgivning och personrådgivning samt varumärkesmanualer”,
 - Klass 35: ”Annons- och reklamverksamhet, företags- och personrådgivning, särskilt inom varumärkesutveckling, varumärkespositionering, utveckling av företagskultur, modellutveckling, personalurval, motivering av arbetstagare, reklam och marknadsföring, presentation av artiklar och marknadsundersökningar”,
 - Klass 41: ”Undervisning eller utbildning; Underhållning; Sport- och idrottsaktiviteter, kulturverksamhet, Konferenser, undervisning och utbildning inom varumärkesutveckling, varumärkespositionering, utveckling av företagskultur, modellutveckling, personalurval, motivering av arbetstagare, reklam och marknadsföring, presentation av artiklar och marknadsundersökningar, utgivning av böcker, tidskrifter, tidningar och broschyrer inom området företagsrådgivning och personrådgivning samt varumärkesmanualer”.
- 4 Genom beslut av den 30 maj 2014 avslog granskaren registreringsansökan med stöd av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning 2017/1001), jämförd med artikel 7.2 i samma förordning (nu artikel 7.2 i förordning 2017/1001), med avseende på de varor och tjänster som avses i punkt 3 ovan.
- 5 Klaganden överklagade den 29 juli 2014 granskarens beslut till EUIPO med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009 (nu artiklarna 66–71 i förordning nr 2017/1001).
- 6 Genom beslut av den 23 juni 2015 avslog EUIPO:s första överklagandenämnd överklagandet. Överklagandenämnden ansåg att kännetecknet Limbic® Types var av beskrivande karaktär i förhållande till de ifrågavarande varorna och tjänsterna i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

- 7 Klaganden väckte genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 september 2015 talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 23 juni 2015, vilken registrerades med målnummer T-516/15.
- 8 Genom dom av den 16 februari 2017, Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types) (T-516/15, ej publicerad, EU:T:2017:83) (nedan kallad domen om ogiltigförklaring), biföll tribunalen klagandens överklagande och ogiltigförklarade beslutet av den 23 juni 2015, med motiveringen att överklagandenämnden gjort en felaktig bedömning av det sökta varumärkets beskrivande karaktär, i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- 9 Genom beslut av presidiet för överklagandenämnderna av den 16 juni 2017 hänsköts ärendet till stora överklagandenämnden med ärendenummer R 1276/2017-G, för ny prövning. Klaganden informerades om detta beslut genom skrivelse av den 2 augusti 2017 från överklagandenämndernas kansli.
- 10 Genom skrivelse av den 29 maj 2018 underrättade stora överklagandenämnden klaganden om att den ansåg att de absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 b och c i förordning 2017/1001 innebar hinder för registrering av det sökta varumärket vad avser de ifrågavarande varorna och tjänsterna och begärde att klaganden skulle yttra sig. Klaganden efterkom denna begäran den 21 september 2018.
- 11 Genom beslut av den 2 december 2019 (nedan kallat det angripna beslutet) avslog stora överklagandenämnden överklagandet. För det första konstaterade överklagandenämnden att tribunalen i domen om ogiltigförklaring hade bedömt att den bevisning som första överklagandenämnden hade lagt till grund för sitt beslut av den 23 juni 2015 inte var tillräcklig för att dra slutsatsen att det sökta varumärket var av beskrivande karaktär. Eftersom överklagandenämnden ansåg att det förelåg ytterligare omständigheter och bevisning bedömde den att det, enligt artikel 95.1 i förordning 2017/1001, ankom på den att göra en ny prövning av huruvida det sökta varumärket var av beskrivande karaktär. För att bedöma huruvida det sökta varumärket var av beskrivande karaktär påpekade överklagandenämnden, för det andra, att de ifrågavarande varorna och tjänsterna var avsedda för den breda allmänheten och för fackmän inom företagsrådgivning, rådgivning om personalförvaltning, reklam, marknadsföring, rekrytering, företagsledning, yrkesutbildning, professionell idrott, träning, underhållning och kultur. Överklagandenämnden konstaterade därefter att det sökta varumärket kunde översättas med "limbiska typer" och bedömde att den engelskspråkiga omsättningskretsen skulle uppfatta varumärket som att det i huvudsak avser en klassificering av individer enligt de profiler eller personlighetstyper som fastställts inom det limbiska systemet. Mot bakgrund av dessa överväganden bedömde överklagandenämnden slutligen att det sökta varumärket var av beskrivande karaktär vad avser de ifrågavarande varorna och tjänsterna. För det tredje bedömde överklagandenämnden att det sökta varumärket saknade särskiljningsförmåga. Stora överklagandenämnden avslog följaktligen överklagandet.

Parternas yrkanden

- 12 Klaganden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
 - förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

- 13 EUIPO har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 14 Klaganden har åberopat sex grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. Som andra grund har det gjorts gällande att artikel 72.6 i förordning nr 2017/1001 har åsidosatts. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 7.1 c i nämnda förordning. Som fjärde grund har klaganden anfört att artikel 7.1 b i samma förordning har åsidosatts. Den femte grunden avser åsidosättande av artikel 94.1 i förordningen och den sjätte grunden åsidosättande av artikel 96 i förordningen.

Inledande synpunkter

- 15 Med beaktande av det datum då ansökan om registrering av varumärket ingavs, nämligen den 15 november 2013, vilket är avgörande för att fastställa vilka materiella bestämmelser som är tillämpliga, är det bestämmelserna i förordning nr 207/2009 som är tillämpliga på förevarande förfarande (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 5 oktober 2004, Alcon/harmoniseringskontoret, C-192/03 P, EU:C:2004:587, punkterna 39 och 40, samt dom av den 23 april 2020, Gugler France/Gugler och EUIPO, C-736/18 P, ej publicerad, EU:C:2020:308, punkt 3 samt där angiven rättspraxis).
- 16 Vad gäller de materiella bestämmelserna ska följaktligen överklagandenämndens hänvisningar i det överklagande beslutet och klagandens argumentation avseende artikel 7.1 b och c i förordning 2017/1001 anses avse artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009, som är identisk till innehållet.
- 17 I den mån förfaranderegler, enligt fast rättspraxis, i allmänhet anses vara tillämpliga vid den tidpunkt då de träder i kraft (se dom av den 11 december 2012, kommissionen/Spanien, C-610/10, EU:C:2012:781, punkt 45 och där angiven rättspraxis), är det förfarandereglerna i förordningarna nr 207/2009 och 2017/1001, beroende på tidpunkten för de relevanta händelserna, som är tillämpliga i målet.

Den första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

- 18 Till stöd för denna grund har klaganden gjort tre invändningar.

Den första och den andra invändningen: Bristfällig kommunikation och otillräcklig motivering av beslutet om hänskjutande till stora överklagandenämnden

- 19 Genom den första invändningen har klaganden gjort gällande att presidets beslut av den 16 juni 2017, genom vilket ärendet hänsköts till stora överklagandenämnden, inte hade delgivits den som sådant. Klaganden hade endast underrättats om detta beslut genom meddelande av den 2 augusti 2017, i strid med artiklarna 165.3 a och 166.4 a i förordning 2017/1001, samt

artiklarna 35.1, 35.4 och artikel 37.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 av den 5 mars 2018 om komplettering av förordning 2017/1001 och om upphävande av delegerad förordning (EU) 2017/1430 (EUT L 104, 2018, s. 1).

- 20 Genom den andra invändningen har klaganden gjort gällande att det beslut som överklagandenämndernas presidium antog den 16 juni 2017 innebar ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 94 i förordning 2017/1001, eftersom skälen för nämnda hänskjutande, vilka föreskrivs i artikel 165 i samma förordning, inte nämndes i beslutet. Klaganden har tillagt att en sådan motivering var än mer nödvändig, dels eftersom första överklagandenämnden, som antog det ovan i punkt 6 nämnda beslutet av den 23 juni 2015, bestod av en enda ledamot, dels eftersom det inte var möjligt att veta på vilken grund ärendet hade hänskjutits till stora överklagandenämnden.
- 21 EUIPO har bestritt att dessa invändningar kan tas upp till sakprövning, eftersom de inte riktar sig mot det angripna beslutet, utan mot det beslut som överklagandenämndernas presidium antog den 16 juni 2017, vilket är ett beslut som inte går klaganden emot. EUIPO har även bestritt att överklagandet kan vinna bifall såvitt avser den andra invändningen, eftersom klaganden i skrivelsen av den 29 maj 2018 hade underrättats om skälen till att ärendet återförvisats till stora överklagandenämnden och att klaganden hade beretts tillfälle att yttra sig över detta meddelande.
- 22 Det följer av artikel 72.1 i förordning nr 2017/1001 att talan vid unionsdomstolen endast får väckas mot överklagandenämndernas beslut. Vid en sådan talan kan således endast grunder som rör överklagandenämndens eget beslut upptas till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2005, Lidl Stiftung/harmoniseringsbyrån – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, punkt 59, och dom av den 16 maj 2019, KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi), T-354/18, ej publicerad, EU:T:2019:333, punkt 99 samt där angiven rättspraxis).
- 23 Tribunalen konstaterar att de oegentligheter som klaganden har invänt mot är av sådan art att de kan påverka det beslut som överklagandenämndernas presidiums antog den 16 juni 2017, men inte det angripna beslutet.
- 24 Den första och den andra invändningen som åberopats till stöd för den första grunden kan således inte tas upp till sakprövning.

Den tredje invändningen: Åsidosättande av artikel 169.1 i förordning nr 2017/1001

- 25 Klaganden har gjort gällande att sammansättningen av stora överklagandenämnden, som antog det överklagade beslutet, stred mot artikel 169.1 i förordning 2017/1001, eftersom en ledamot av stora överklagandenämnden var den enda ledamoten i första överklagandenämnden som antog beslutet av den 23 juni 2015.
- 26 EUIPO har bestritt klagandens resonemang.
- 27 Enligt artikel 169.1 i förordning 2017/1001 får ledamöterna i överklagandenämnderna inte delta i handläggningen av överklaganden om de har deltagit i det beslut som överklagas.
- 28 En dom om ogiltigförklaring har vidare retroaktiv verkan (*ex tunc*) och undanröjer således retroaktivt den ogiltigförklarade rättsakten från rättsordningen (se dom av den 25 mars 2009, Kaul/harmoniseringsbyrån – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

- 29 I förevarande fall avslogs ansökan om registrering av det sökta varumärket genom det beslut som EUIPO:s granskare antog den 30 maj 2014 och första överklagandenämnden fastställde, efter klagandens överklagande, avslaget på registreringsansökan genom beslut av den 23 juni 2015. Detta sistnämnda beslut ogiltigförklarades emellertid genom domen om ogiltigförklaring, vilken har vunnit laga kraft, på så sätt att beslutet retroaktivt har undanröjts ur rättsordningen. Det beslut som är föremål för överklagandet, i den mening som avses i artikel 169.1 i förordning 2017/1001, till stora överklagandenämnden är således inte beslutet av den 23 juni 2015, utan granskarens beslut av den 30 maj 2014.
- 30 I artikel 35.4 i delegerad förordning 2018/625 föreskrivs dessutom följande:
- ”När ett beslut av en överklagandenämnd i ett ärende har annullerats eller ändrats genom en lagakraftvunnen dom i tribunalen ..., ska direktören för överklagandenämnderna för att följa den domen i enlighet med artikel 72.6 i förordning (EU) 2017/1001 omfördela ärendet i enlighet med punkt 1 till en överklagandenämnd, där inga av de ledamöter som fattade det annullerade beslutet sitter, utom i de fall då ärendet hänskjuts till den stora överklagandenämnden ...”
- 31 Eftersom ärendet i förevarande fall hänskjöts till den stora överklagandenämnden, kunde följaktligen den enda ledamot av första överklagandenämnden som antog beslutet av den 23 juni 2015 ingå i nämndens sammansättning.
- 32 Av det ovan anförda följer att sammansättningen av stora överklagandenämnden, som antog det angripna beslutet, inte var behäftad med något fel som kunde medföra att nämnda beslut var rättsstridigt. Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje invändningen och därmed inte heller såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om rättskraft

- 33 Klaganden har i huvudsak gjort gällande att det överklagade beslutet har antagits i strid med principen om rättskraft (*res judicata*), med avseende på artikel 72.6 i förordning 2017/1001, i den mån stora överklagandenämnden åsidosatte sin skyldighet att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att verkställa domen om ogiltigförklaring. Stora överklagandenämnden har därmed åsidosatt den absoluta rättskraft som följer av domskälen och domslutet i den domen. I domen slog nämligen tribunalen fast att det sökta varumärket inte var av beskrivande karaktär i förhållande till de ifrågavarande varorna, i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, och inte att överklagandenämnden inte i tillräcklig utsträckning hade fastställt att detta varumärke var av beskrivande karaktär. Eftersom tribunalen sålunda avgjorde målet i sak, drog klaganden slutsatsen att stora överklagandenämnden inte med giltig verkan kunde göra en ny prövning av huruvida kännetecknet var av beskrivande karaktär.
- 34 EUIPO har bestritt klagandes argument. EUIPO har för det första gjort gällande att beslutet av den 23 juni 2015 har ogiltigförklarats och inte ändrats genom domen om ogiltigförklaring, varför den domen inte innebar någon skyldighet för EUIPO att tillåta registrering av det sökta varumärket. Med beaktande av fördelningen av behörighet mellan tribunalen och EUIPO kan domen om ogiltigförklaring inte anses innefatta något slutligt konstaterande avseende huruvida det sökta varumärket kan registreras eller vad gäller frågan huruvida det föreligger något sådant absolut registreringshinder som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009. Av domen om ogiltigförklaring framgår endast att den bevisning som låg till grund för den första

överklagandenämndens bedömning i beslutet av den 23 juni 2015 var otillräcklig för att kunna dra slutsatsen att varumärket var av beskrivande karaktär i förhållande till de ifrågavarande varorna och tjänsterna.

- 35 EUIPO har för det andra anfört att den skyldighet att på eget initiativ pröva sakförhållandena som åligger EUIPO enligt artikel 95.1 i förordning 2017/1001, vad gäller absoluta registreringshinder, är tillämplig fram till tidpunkten för registreringen. Enligt artikel 45.3 i förordning 2017/1001 kan EUIPO således, när som helst före registreringen och på eget initiativ, återuppta prövningen av ett absolut registreringshinder om det framkommer nya omständigheter till följd av yttranden från tredje man, konstateranden som gjorts under ett senare invändningsförfarande, eller, såsom är fallet i förevarande mål, som till följd av en lagakraftvunnen dom om ogiltigförklaring motiverar en sådan prövning.
- 36 EUIPO har för det tredje hävdats att klaganden felaktigt har klandrat stora överklagandenämnden för att ha gjort en ny prövning av det sökta varumärkets beskrivande karaktär, eftersom överklagandenämndens prövning avsåg andra faktiska omständigheter och annan bevisning än dem som låg till grund för beslutet av den 23 juni 2015.
- 37 Tribunalen erinrar inledningsvis om att eftersom domen om ogiltigförklaring inte har överklagats har den vunnit laga kraft.
- 38 I rättspraxis har det redan betonats att principen om rättskraft äger stor betydelse i såväl unionsrätten som de nationella rättsordningarna. För att säkerställa såväl en stabil rättsordning och stabila rättsförhållanden som en god rättskipning är det nämligen viktigt att domstolsavgöranden som vunnit laga kraft efter det att tillgängliga rättsmedel har uttömts eller fristerna för dessa har löpt ut inte längre kan angripas (dom av den 19 april 2012, *Artegodan/kommissionen*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punkt 86 och där angiven rättspraxis).
- 39 Enligt artikel 72.6 i förordning nr 2017/1001 är EUIPO vidare skyldig att vidta de åtgärder som krävs för att följa Europeiska unionens domstols dom.
- 40 Det är utrett att överklagandenämnden genom beslutet av den 23 juni 2015 avlog ansökan om registrering av det sökta varumärket på grund av att det ansågs vara av beskrivande karaktär vad avser de ifrågavarande varorna och tjänsterna. I domen om ogiltigförklaring har tribunalen godtagit den första grunden som gällde åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009. I punkt 1 i domslutet ogiltigförklarade tribunalen i den domen beslutet av den 23 juni 2015.
- 41 Skälen till att tribunalen biföll talan på den första grunden, vilka anges i punkterna 34–52 i domen om ogiltigförklaring, var följande:
- ”34 [T]ribunalen konstaterar att överklagandenämnden inte har förmått visa att omsättningskretsen i förevarande fall, omedelbart och utan eftertanke, kommer att se ett konkret och direkt samband mellan de ifrågavarande varorna och tjänsterna, å ena sidan, och kännetecknet *Limbic® Types*, å andra sidan.
- 35 Symbolen ’®’ och ordet ’Types’, varvid den förstnämnda representerar ett kännetecken för ett registrerat varumärke och den sistnämnda utgör ett vanligt förekommande engelskt ord som hänvisar till en allmän form, kan visserligen av omsättningskretsen uppfattas som strukturen eller den särskiljande karaktären av en typ, grupp eller viss klass av levande varelser eller

föremål. Innebörden av dessa två beståndsdelar enligt omsättningskretsens uppfattning, såsom denna tolkats av överklagandenämnden, har inte bestritts av klaganden och ska fastställas av samma skäl som dem som angetts i det överklagade beslutet.

- 36 Det är emellertid inte tillräckligt att en eller flera beståndsdelar av ett kännetecken är beskrivande. Den beskrivande karaktären ska fastställas för kännetecknet i dess helhet, i förevarande fall inbegripet vad avser den tredje delen, nämligen ordet 'Limbic' (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 februari 2016, provima Warenhandels/harmoniseringsbyrån – Renfro (HOT SOX), T-543/14, ej publicerad, EU:T:2016:102, punkt 29).
- 37 Såsom EUIPO har påpekat i likhet med granskaren och överklagandenämnden, hänför sig ordet 'Limbic', vilket bekräftas bland annat i Oxford English Dictionary, till det limbiska systemet ('limbic system' på engelska) som betecknar en region i hjärnan där hormonerna regleras och som påverkar det autonoma nervsystemet. Klaganden instämde i denna definition under förfarandet.
- 38 Tribunalen finner emellertid, i likhet med vad klaganden har gjort gällande, att kombinationen av de tre orden i det sökta varumärket är ovanlig med avseende på de ifrågavarande varorna och tjänsterna.
- 39 Det framgår nämligen av de olika definitionerna i ordboken som granskaren och överklagandenämnden har hänvisat till att ordet 'limbic' normalt används på engelska som en del av de kända uttrycken 'limbic system' eller 'limbic lobe', vilka beskriver en viss del av hjärnan.
- 40 När det gäller det sökta varumärket har ordet 'limbic' emellertid separerats från de uttryck som normalt ger det dess innebörd. Ordet 'limbic' har på detta sätt berövats sin klara och direkta betydelse.
- 41 Detta ord förekommer vidare i det sökta varumärket i kombination med symbolen '®' och ordet 'types', det vill säga i en struktur som inte är vanlig eller normalt förekommande i det engelska språket.
- 42 På grund av den ovanliga karaktären av denna kombination med avseende på de ifrågavarande varorna och tjänsterna, ger den formulering av varumärket som registreringsansökan avser ett intryck som är fjärran intrycket av en enkel förening av de beståndsdelar som varumärket består av, vilket i sig innebär att det sökta varumärket inte är av beskrivande karaktär i förhållande till de ifrågavarande varorna och tjänsterna (se, för ett liknande resonemang, ovan i punkt 21 angiven rättspraxis).
- 43 Tribunalen konstaterar vidare, i likhet med vad klaganden med rätta har gjort gällande, att ordet 'limbic', som avser det limbiska systemet, utgör en medicinsk term inom området neurologi och således är mycket specialiserad.
- 44 Det kan i detta avseende påpekas att överklagandenämnden endast konstaterade att omsättningskretsen skulle uppfatta varumärket som en hänvisning till olika personlighetstyper, som reagerar olika på stimulering av det limbiska systemet.

- 45 Det har emellertid inte fastställts, i enlighet med den rättspraxis som angetts ovan i punkt 22, att omsättningskretsen, som inte omfattar medicinska yrken, omedelbart och utan vidare eftertanke kommer att uppfatta ordet 'limbic' som en hänvisning till en del av hjärnan eller åtminstone till den del av hjärnan som påverkar den hormonella regleringen och det autonoma nervsystemet. Det har inte heller visats att omsättningskretsen, utan vidare eftertanke, uppfattar kombinationen av de tre beståndsdelarna av det sökta varumärket som ett uttryck för olika personlighetstyper, vilka reagerar olika på stimulering av den del av hjärnan som påverkar den hormonella regleringen och det autonoma nervsystemet och således som en beskrivande upplysning om de ifrågavarande varorna och tjänsterna eller om deras egenskaper.
- 46 Den omständigheten att de ifrågavarande tjänsterna (som omfattas av klasserna 35 och 41) kan vara avsedda att informera om olika limbiska typerna och möjliggör för företagen att lättare avgöra vilken marknadsförings- och försäljningsstrategi de ska tillämpa med hänsyn till olika personlighetstyper, såsom överklagandenämnden konstaterade i punkterna 22 och 23 i det angripna beslutet, är slutligen inte tillräcklig för att det sökta varumärket ska anses vara av beskrivande karaktär i förhållande till nämnda tjänster.
- 47 Förutom den omständigheten att ett ord som används i en ovanlig kombination och som berövats sin klara och tydliga innebörd används i det sökta varumärket, är det nämligen inte styrkt att den genomsnittlige näringsidkaren, bland annat inom området reklam, kommersiell förvaltning samt personal- och företagsförvaltning, när denne konfronteras med en specialiserad medicinsk term, åtminstone inte försöker tolka denna, vilket innefattar en viss tid för reflektion, för att förstå innebörden av det varumärke som föreslagits för de ifrågavarande tjänsterna. Ett sådant tolkningsförsök är emellertid oförenligt med erkännandet av en beskrivande karaktär vars innebörd måste kunna uppfattas omedelbart utan någon eftertanke (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2011, Psytech International/harmoniseringsbyrå – Institute for Personality & Ability Testing (16PF), T-507/08, ej publicerad, EU:T:2011:253, punkt 40).
- 48 Av samma skäl (se punkt 47 ovan) ska det påpekas att även om det antas att de ifrågavarande varorna på området företags- och personlrådgivning (som omfattas av klass 16) kan utgöra upplysningar om de olika limbiska typerna och deras beteende samt det bästa sättet att fastställa dem, såsom överklagandenämnden angav i punkt 21 i det angripna beslutet, räcker inte detta konstaterande för att det sökta varumärket ska anses vara av beskrivande karaktär i förhållande till dessa varor.
- 49 När det gäller bedömningen av huruvida det sökta varumärket är av beskrivande karaktär med avseende på hur den breda allmänheten uppfattar varumärket, räcker det att påpeka att denna uppfattning i ännu högre grad kommer att innefatta ett tolkningsförsök som är oförenligt med erkännandet av en beskrivande karaktär hos ett varumärke (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2011, 16PF, T-507/08, ej publicerad, EU:T:2011:253, punkt 43).
- 50 Vad gäller den rättspraxis som EUIPO har åberopat, enligt vilken registrering av ett ordkännetecken ska vägras med tillämpning av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, om åtminstone en av dess potentiella betydelser avser en egenskap hos de berörda varorna eller tjänsterna (dom av den 23 oktober 2003, harmoniseringskontoret/Wrigley, C-191/01 P,

EU:C:2003:579, punkt 32), räcker det att, mot bakgrund av det ovan anförda, påpeka att det sökta varumärket inte har en tillräckligt klar och direkt innebörd för att omsättningskretsen ska kunna uppfatta det som en beskrivning av de ifrågavarande varorna och tjänsterna.

- 51 Överklagandenämndens bedömning att den relevanta målgruppen kommer att uppfatta kännetecknet Limbic® Types som att det innebär olika personlighetstyper vilka reagerar olika på stimulering av det limbiska systemet är således felaktig.
- 52 Överklagandenämnden gjorde även en felaktig bedömning när den fann att kännetecknet hade ett tillräckligt direkt och konkret samband med de berörda varorna och tjänsterna i klasserna 16, 35 och 41.”
- 42 Såsom tribunalen har erinrat om ovan i punkt 28 har en dom om ogiltigförklaring retroaktivt verkan (*ex tunc*) och undanröjer således retroaktivt den ogiltigförklarade rättsakten från rättsordningen.
- 43 Enligt fast rättspraxis omfattar rättskraften endast de sak- och rättsfrågor som faktiskt eller med nödvändighet har prövats genom det aktuella domstolsavgörandet (se dom av den 19 april 2012, *Artegodan/kommissionen*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punkt 87 och där angiven rättspraxis).
- 44 För att rätta sig efter domen om ogiltigförklaring och följa den fullt ut, krävs det att den institution vars rättsakt har ogiltigförklarats iakttar inte bara domslutet utan även de domskäl som domslutet grundar sig på och som utgör det nödvändiga stödet för detta. I dessa domskäl preciseras nämligen vilken bestämmelse som anses vara rättsstridig, och redovisas de exakta skälen för den rättsstridighet som slås fast i domslutet, och institutionen ska beakta dessa domskäl när den ersätter den ogiltigförklarade rättsakten (se dom av den 1 mars 2018, *Shoe Branding Europe/EUIPO – Adidas (Två parallella ränders position på en sko)*, T-629/16, EU:T:2018:108, punkt 102 och där angiven rättspraxis).
- 45 I förevarande fall blev klagandens överklagande mot granskarens beslut av den 30 maj 2014 åter anhängigt vid EUIPO till följd av domen om ogiltigförklaring. För att fullgöra sin skyldighet enligt artikel 72.6 i förordning nr 2017/1001, närmare bestämt vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom, var EUIPO skyldig att se till att överklagandet prövades i ett nytt beslut från en av överklagandenämnderna. Stora överklagandenämnden, till vilken ärendet återförvisades, underrättade klaganden genom skrivelse av den 29 maj 2018 om att den ansåg att de absoluta registreringshinder som anges i artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009 utgjorde hinder för registrering av det sökta varumärket för de ifrågavarande varorna och tjänsterna och att den hade befogenhet att pröva dessa registreringshinder på nytt.
- 46 I det angripna beslutet fann stora överklagandenämnden, med hänvisning till artikel 72.6 i förordning 2017/1001, att EUIPO endast var bunden av domslutet i en dom i den mån de omständigheter och rättsliga frågor som låg till grund för det var identiska. Nämnden hävdade även att tribunalen i domen om ogiltigförklaring hade bedömt att den bevisning som ”hittills” förebringats inte var tillräcklig för att styrka det absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009. Nämnden citerade härvid domskälen i domen om ogiltigförklaring, från punkterna 34 och 45–48 i domen, vilka den ansåg kunde utgöra stöd för detta påstående. Eftersom nämnden ansåg att den kunde stödja sig på ny bevisning och tillämpa artikel 95.1 i förordning 2017/1001, bedömde den att det var tillåtet och nödvändigt att göra en ny prövning av huruvida det sökta varumärket kunde registreras. De avgörande skälen i domen

om ogiltigförklaring utgjorde nämligen inte hinder för en omprövning, på grundval av ny bevisning, av ett absolut registreringshinder. Stora överklagandenämnden ansåg således att den var skyldig att ompröva detta registreringshinder.

- 47 Enligt artikel 95.1 i förordning 2017/1001 ska granskarna vid EUIPO och, vid överklagande, överklagandenämnderna vid EUIPO, utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena för att fastställa huruvida det sökta varumärket omfattas av något av de absoluta registreringshindren. Härav följer att de kan komma att grunda sina avgöranden på sakförhållanden som inte har åberopats av den som ansökt om registrering av ett varumärke (dom av den 19 april 2007, harmoniseringsbyrån/Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, punkt 38).
- 48 Enligt artikel 45.3 i förordning 2017/1001 och artikel 27.1 i delegerad förordning 2018/625 har överklagandenämnden rätt att, när som helst före registreringen av ett varumärke, på nytt inleda en prövning av de absoluta registreringshindren på eget initiativ, om den finner det lämpligt. Denna rätt innefattar att pröva registreringshinder som ännu inte har åberopats i det överklagade beslutet (dom av den 12 december 2019, Refan Bulgaria/EUIPO (Formen på en blomma), ej publicerad, T-747/18).
- 49 EUIPO kan emellertid endast utöva den befogenhet som följer av dessa bestämmelser i den mån den iakttar sin skyldighet, enligt artikel 72.6 i förordning 2017/1001, att vidta de åtgärder som krävs för att följa en dom som meddelats av unionsdomstolen.
- 50 I förevarande fall hade stora överklagandenämnden således rätt att på eget initiativ pröva sakförhållandena på nytt för att avgöra huruvida det sökta varumärket omfattades av ett absolut registreringshinder. Inom ramen för denna nya prövning på eget initiativ var nämnden emellertid skyldig att iaktta såväl domslutet i domen om ogiltigförklaring som de domskäl som föranlett domslutet.
- 51 Såsom stora överklagandenämnden påpekade i det överklagade beslutet och EUIPO i svarsskrivelsen, fann tribunalen, särskilt i punkterna 45–48 i domen om ogiltigförklaring, vilka återges ovan i punkt 41, att vissa av de bedömningar som första överklagandenämnden gjorde i beslutet av den 23 juni 2015 inte var tillräckligt belagda och inte gjorde det möjligt att fastställa en beskrivande karaktär hos det sökta varumärket. Tribunalen bedömde därigenom att de inte kunde ligga till grund för första överklagandenämndens slutsats att det sökta varumärkets var av beskrivande karaktär.
- 52 I de skäl som anges i punkterna 50–52 i domen om ogiltigförklaring, vilka återges ovan i punkt 41, gjorde tribunalen dessutom en prövning av huruvida det sökta varumärket var av beskrivande karaktär i förhållande till de ifrågakvarande varorna och tjänsterna. Tribunalen bedömde därvid att en sådan beskrivande karaktär saknades och att registreringen av varumärket felaktigt hade nekats på grund av det absoluta registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- 53 Frågan om det sökta varumärkets beskrivande karaktär ska följaktligen betraktas som en sak- och rättsfråga som faktiskt har avgjorts genom domen om ogiltigförklaring, i den mening som avses i den rättspraxis som angetts ovan i punkt 43. Domskälen i punkterna 45–48 och 50–52 i domen om ogiltigförklaring, avseende avsaknaden av en sådan beskrivande karaktär, var avgörande för att underbygga punkt 1 i domslutet i nämnda dom, genom vilken beslutet av den 23 juni 2015 ogiltigförklarades och utgjorde det nödvändiga stödet för detta. Dessa domskäl omfattas således av den rättskraft som denna dom besitter.

- 54 Denna slutsats påverkas inte av EUIPO:s argument att tribunalen i domen om ogiltigförklaring inte på ett uttömmande sätt har identifierat de omständigheter som är relevanta för att bedöma huruvida varumärket kan registreras, och inte heller av argumenten avseende omfattningen av den prövning av sakförhållandena på eget initiativ som föreskrivs i artikel 95.1 i förordning 2017/1001, enligt vilka unionsdomstolens prövning i princip ska ske uteslutande på grundval av de sakförhållanden och den bevisning som överklagandenämnden har fastställt.
- 55 Även om domen om ogiltigförklaring, såsom har konstaterats, innehåller domskäl enligt vilka vissa av första överklagandenämndens bedömningar inte var tillräckligt belagda och inte gjorde det möjligt att fastställa en beskrivande karaktär hos det sökta varumärket, innehåller domen även skäl som innebär att överklagandenämnden gjorde felaktiga bedömningar i sak på grundval av de sakförhållanden som har fastställts. I domen om ogiltigförklaring konstaterade således tribunalen att första överklagandenämndens beslut var behäftat med en felaktig bedömning avseende villkoren för tillämpning av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, vad gäller det sökta varumärkets beskrivande karaktär.
- 56 EUIPO:s behörighet att på eget initiativ pröva sakförhållandena innebär inte heller att den kan ifrågasätta tribunalens bedömning av faktiska och rättsliga omständigheter, på det sätt som avses i den rättspraxis som angetts ovan i punkt 43. Den omständigheten att stora överklagandenämnden grundade sin prövning av det sökta varumärkets beskrivande karaktär på de faktiska omständigheter som första överklagandenämnden inte hade beaktat genom sitt beslut av den 23 juni 2015 innebär nämligen inte att den bedömning som tribunalen gjorde i punkt 50-52 i den överklagade domen av det sökta varumärkets beskrivande karaktär ska anses sakna rättskraft.
- 57 Tribunalen kan dessutom inte godta EUIPO:s argument avseende en analogi mellan omfattningen av dess prövning på eget initiativ av sakförhållandena, inom ramen för ansökan om registrering, och ett ogiltighetsförfarande på grund av absoluta registreringshinder. Den omständigheten som åberopas av EUIPO - att möjligheten att ogiltigförklara ett varumärke efter registreringen av det bekräftar att lagstiftaren var medveten om den eventualiteten att samtliga relevanta omständigheter, vid tidpunkten för den första prövningen av huruvida det förelåg absoluta registreringshinder, inte nödvändigtvis var kända eller fastställda - innebär nämligen inte att EUIPO, inom ramen för ett förfarande för registrering av ett varumärke, kan åsidosätta den rättskraft som tillkommer unionsdomstolens bedömning av huruvida ett varumärke är av beskrivande karaktär, i en dom om ogiltigförklaring av ett beslut som antagits av en överklagandenämnd inom ramen för ett registreringsförfarande.
- 58 Av ovan angivna överväganden följer att stora överklagandenämnden åsidosatte den rättskraft som domen om ogiltigförklaring besitter och således har brutit mot kraven i artikel 72.6 i förordning 2017/1001, genom att avslå ansökan om registrering av det sökta varumärket med motiveringen att detta varumärke var av beskrivande karaktär i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- 59 Överklagandet ska således vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009

- 60 Klaganden har gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatte artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 när den fann att det sökta varumärket saknade särskiljningsförmåga med avseende på de ifrågavarande varorna och tjänsterna. Klaganden har särskilt anfört att prövningen av detta

varumärkes särskiljningsförmåga grundar sig på bedömningar som redan har gjorts inom ramen för bedömningen av varumärkets beskrivande karaktär och på påståendet att detta varumärke är av beskrivande karaktär.

- 61 EUIPO har bestritt klagandens argument och har i detta avseende hänvisat till skälen i det angripna beslutet.
- 62 Även om det antas att ett kännetecken, som är föremål för en ansökan om registrering som EU-varumärke, av tribunalen - till skillnad från vad EUIPO har bedömt - inte skulle bedömas falla in under något av de absoluta registreringshinder som anges i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009, skulle tribunalens ogiltigförklaring av beslutet att neka registrering av det sökta varumärket med nödvändighet föranleda EUIPO, som är skyldig att rätta sig efter domslutet och domskälen i tribunalens dom, att på nytt ta upp förfarandet för att granska ansökan om registrering av varumärket och avslå denna ansökan, om den anser att det aktuella kännetecknet faller in under ett annat absolut registreringshinder som avses i den bestämmelsen (se, dom av den 6 oktober 2011, Bang & Olufsen/harmoniseringsbyrån (Återgivning av en högtalare), T-508/08, EU:T:2011:575, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 63 Vart och ett av de registreringshinder som räknas upp i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 ska nämligen tillämpas oberoende av varandra och prövas separat (se dom av den 29 april 2004, Henkel/harmoniseringsbyrån, C-456/01 P och C-457/01 P, EU:C:2004:258, punkt 45 samt där angiven rättspraxis).
- 64 Stora överklagandenämnden hade således, såsom den framhöll, fog för att i det angripna beslutet pröva det absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009, enligt vilket varumärken som saknar särskiljningsförmåga inte får registreras.
- 65 Enligt rättspraxis ska dessa registreringshinder tolkas mot bakgrund av det allmänintresse som ligger bakom vart och ett av dem. Det allmänintresse som beaktas vid prövningen av vart och ett av dessa hinder kan, eller till och med bör, återspegla olika hänsynstaganden beroende på vilket hinder det gäller (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2004, Henkel/harmoniseringsbyrån, C-456/01 P och C-457/01 P, EU:C:2004:258, punkt 46).
- 66 Ett varumärkes särskiljningsförmåga innebär att detta varumärke gör det möjligt att säkerställa att den vara som är föremål för registreringsansökan härrör från ett visst företag och således gör det möjligt att särskilja denna vara från andra företags varor (se dom av den 21 januari 2010, Audi/harmoniseringsbyrån, C-398/08 P, EU:C:2010:29, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 67 Det allmänintresse som ligger bakom artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 sammanfaller uppenbarligen med varumärkets grundläggande funktion som är att, i fråga om en vara eller tjänst som kännetecknas av varumärket, garantera konsumenten eller slutanvändaren varans eller tjänstens ursprung, så att det är möjligt att utan risk för förväxling särskilja denna vara eller tjänst från andra med ett annat ursprung (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2004, Henkel/harmoniseringsbyrån, C-456/01 P och C-457/01 P, EU:C:2004:258, punkt 48).
- 68 Visserligen saknar de beskrivande kännetecken som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 särskiljningsförmåga, utan att detta påverkar möjligheten att förvärva särskiljningsförmåga genom användning. Om åtminstone en av kännetecknets potentiella betydelser avser en egenskap hos de ifrågavarande varorna eller tjänsterna, ska kännetecknet vidare enligt rättspraxis anses vara av

beskrivande karaktär i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 oktober 2003, harmoniseringsbyrån/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, punkterna 30 och 32).

- 69 Denna rättspraxis avseende artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 kan emellertid inte överföras analogt på tillämpningen av artikel 7.1 b i denna förordning när det sökta varumärkets särskiljningsförmåga, i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009, ifrågasätts av andra skäl än dess beskrivande karaktär (dom av den 3 september 2020, achtung!/EUIPO, C-214/19 P, ej publicerad, EU:C:2020:632, punkt 36).
- 70 I förevarande fall uppgav stora överklagandenämnden att den specialiserade omsättningskretsen uppfattade att det sökta varumärket förmedlade ett rent informativt budskap, och inte som ett kommersiellt kännetecken för publikationer i klasserna 16 och 41, tjänster inom underhållning, idrott och kultur samt utbildning och fortbildning, i klass 41, och tjänster på området för marknadsföring, företags- och personalrådgivning, i klass 35, i vilka det är fråga om skapande eller användning av personlighetsprofiler på grundval av det limbiska systemet.
- 71 Stora överklagandenämnden tillade att detsamma gällde för fackmän inom området kultur, idrott och underhållning, vilka skulle förutsätta att de ifrågavarande tjänsterna helt enkelt beaktade de senaste upptäckterna om olika limbiska profiler och således motsvarade ett mervärde jämfört med traditionella tjänster av samma slag.
- 72 Stora överklagandenämnden bestred även ett av klagandens argument som hänvisade till domen av den 5 juli 2012, Deutscher Ring/harmoniseringsbyrån (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG) (T-209/10, ej publicerad, EU:T:2012:347), med motiveringen att det mål som avgjordes genom den domen avsåg andra kännetecken samt varor och tjänster och att det kännetecknet skulle uppfattas som en fantasibenämning, medan det sökta kännetecknet hade en klart beskrivande innebörd.
- 73 Stora överklagandenämnden anförde slutligen att den ordföljd som det sökta varumärket bestod av inte innehöll någon grafisk eller semantisk ändring, på så sätt att det sökta varumärket, betraktat i sin helhet, inte hade någon egenskap som kunde särskilja dess varor och tjänster från andra företags varor och tjänster.
- 74 Tribunalen konstaterar att de skäl, som anges ovan i punkterna 70 et 71, genom vilka stora överklagandenämnden fann att det sökta varumärket skulle uppfattas som ett faktabudskap med rent informativt syfte, i förekommande fall syftar till att visa att detta varumärke eventuellt är av beskrivande karaktär i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, eftersom det sökta varumärket i handeln skulle kunna användas för att särskilt ange de ifrågavarande varornas och tjänsternas kvalitet, avsedda ändamål eller andra egenskaper, i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 75 Stora överklagandenämnden erinrade dessutom om att den ansåg att det sökta varumärket hade en klart beskrivande innebörd.
- 76 När det gäller det skäl som återges ovan i punkt 73 vilar det, å ena sidan, på stora överklagandenämndens felaktiga bedömning att det sökta varumärket är av beskrivande karaktär i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009. Av det återgivna skälet framgår, å andra sidan, tillämpningen av ett felaktigt kriterium för att bedöma huruvida det sökta varumärket kunde registreras. Enligt det tillämpade kriteriet kunde nämligen ett varumärke uppfylla kraven

för att registreras om det finns en märkbar skillnad mellan kännetecknet och blotta summan av dess sammanlagda beståndsdelar. Även om ett sådant kriterium visserligen innebär att det kan uteslutas att ett varumärke används för att beskriva en vara eller en tjänst, kan detta kriterium emellertid inte ligga till grund för en bedömning av om ett varumärke kan garantera konsumenten eller slutanvändaren ursprunget för den vara eller tjänst som kännetecknas av varumärket.

- 77 Av det ovan anförda följer att stora överklagandenämnden inte har gjort någon prövning av det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 oberoende av den prövning som avsåg det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 c i samma förordning. Stora överklagandenämnden grundade nämligen sitt resonemang på antagandet att det sökta varumärket är av beskrivande karaktär i den mening som avses i den sistnämnda bestämmelsen, och har följaktligen underlåtit att beakta det allmänintresse som artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 särskilt syftar till att beskydda. Stora överklagandenämnden har därigenom gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av sistnämnda bestämmelse.
- 78 Överklagandet ska således vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.
- 79 Av ovan anförda överväganden följer att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva den femte och den sjätte grunden avseende åsidosättande av artikel 94.1 i förordning nr 2017/1001 respektive åsidosättande av artikel 96 i nämnda förordning. Det är inte heller nödvändigt att pröva den tredje grunden avseende åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, eftersom, såsom angetts ovan i punkt 53, tribunalens bedömning av det aktuella varumärkets beskrivande karaktär i domen om ogiltigförklaring hade rättskraft i detta avseende.

Rättegångskostnader

- 80 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Klaganden har yrkat att EUIPO ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. EUIPO har tappat målet och ska därför förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Det beslut som meddelades av stora överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 2 december 2019 (ärende R 1276/2017-G) ogiltigförklaras.**
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Mastroianni

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 september 2021.

Underskrifter